

Glasilo Prekmurskih Slovencov. Cena na leto 12 K., na mesec 1 K. Urednik i izdajatelj Klekl Jožef vp. pleb. Črensovci Prekmurje

NOVINE

Marc. 25.

Začetek novoga življenja. Budita se obe naravi, (naturi). Stvoritelova i stvorova. Stvoritel se gene nad prevelikov nevolov človečov — povrže svoj nestvorjeni tron i stopi dol v svoj najlepši stvorjeni tron — v utrobo neke čiste devojke židovskoga roda: Marije.

Te den, gda se cela narava budi iz zimskoga sna, gda se seli življenje na mesto smrti, pride v tenjo smrti. Večno življenje, da ozivi mrtve duše človeče.

Se čudujete, da prva stopnja Boga, ki je sam duh i tela nema — se položi v hišičke devojke? Žensko iščejo njegove oči na zemlji, pa še lepo žensko, najlepšo devico. Je čudno to pred vami? Ne čudujte se. Glejte v tom iskanji se potrdi i z ednim tudi obsodi vaše iskanje.

Žensko išče Bog — a gleda pri tom iskanji njenu duševno lepoto, jakosti i vrline njenoga srca. Bogastvo, — ne gene ga, — čast visoka — ne vleče ga — telovna lepota — ne vabiga — samo znotrašnja moč te preciste hčeri Izraelske ga oblača, ki je nepremagljiv, da prestopi nepremostljivo dalečino med nebov i zemljov: Bog postane človek, deviški sin deviške matere.

Lepoto iskati je nasledovanje božjega dela. Bog je sama i neskončna lepota, vretina vsega lepoga. Ki lepoto išče — po njegovih stopnjah hodi. Ki nema smisla do lepote, je pozabo da je izišo iz rok najlepšega Boga. Komi se mrzi lepota, taji njeni vretino, Boga.

Iskati lepoto, je pot najti k veri. A ta lepota je duševna. Bog je to iskao pri ženski i zavolo te zavupo svojega Sina na njo. To ki išče najde Boga. Poskusite!

Išcite duše čiste, ponizne, nesobične, išcite duše, štere gorijo za rešenje svojih bratov, siromakov, zatiranih, blodnikov, išcite duše, štere trpeti šejo, naj drugi, prijatlji i sovražniki ne bi trpeli — pa najdete Boga. A išcite to lepoto blizu — v lastnih prsa obprvim — zatem pri drugih. Gda najdete to lepoto ste najšli Boga. Bogotajnik ne more lepe duše meti, slabovernik si podira, živovernik pa zida i utrdjava lepoto v duši.

Najlepše devojke den je dnes, štera je s svojov lepotoy genola neskončno bogatoga i lepoga kralja, da je postao njeni sin: Marija božja mati, Bog njeni sin i ta skrivnost skupno je rešila mene, vas i celi svet.

Marija naj bo ideal za vsakoga moškega i vsako žensko: ujeno dušo iščimo v sebi i v drugih.

Sosvet.

Märca 17. se je vršila 3. seja prekmurskega sosveta. Glavna poteza celoga spravišča je bila: tožbe izvirajoče iz raznih nezadovoljnosti. Milo, tolatajivo je znalo na vse te odgovorjati i vsem včpanje podigavati v lepše čase. dr. Verstovšek Karol, zastopnik vlade, poverjenik za uk i bogocastje pri deželnoj vladi v Ljubljani. Potek spravišča je té.

Otvoritev seje.

Zvün urednikov komisarijata so obiskali sosvet kotige toga punoštevilno, počastio ga je tudi dr. Slavič, profesor z Maribora, kapetan Sagadin, i drugi gospodje pa glasitejje večih časopisov iz Ljubljane i Maribora.

Sejo je odpro dr. Verstovšek Karol, zastopnik vlade. V svojem pozdravi omeni teškoče štere so povsod i zato tudi v Prekmurji. A obvüpiti — pravi — ne smemo. Celi svet je v nevolji, mišče v najmenjšoj proti drugim. Posledice vojske so té nevole pa pomali se bodo odstranile, samo mejmo včpanje iz včpanjom naznanim, kaj nam trebe, vlada nam po mogočnosti vse bo včinila. Zato je on sem poslan, naj v imeni vlade to prekmurecom naznani.

Rokopisi se ne vrnejo. Oglaši (inserati) se sprejmejo. Cena za eden kvadratni centimer 1·10 fil za ednak, za večkrat popust.

Prva točka.

Dnevnega reda je bila naznani g. c. komisara od zadnje seje sosveta. Naznano je sledeče: Uprava dela na vse mogoče načine, a zavolo velikih teškoč vsega nemoci doseči. Civilni zakon je odpravljen i ljudstvo je stem popolnom zadovoljno. Šolstvo se vrejuje, most prek Mure se še ne zadeo graditi bo na Bistrici, pre Veržej i na Petanci a naednok vse tri me mogoče vpostaviti, zato na srdino pride prvi v Dokležovje — Veržej. Železnica zavoljo zgube Radgone de se kak naznani na njegovo pozvanje g. Puseh, poveljnik policije v Soboti — obprvim od Soboté do Lendave delata. Stadkor dobimo, a dragi bo, da ga dobimo iz inozemstva (drugih držav), za petrol je pa dozdaj še nej poskrbljeno. Prošnje zavoljo obleke i ledra, da bi dobili, so vložene večkrat, — a prišlo je nikaj nej, ravnotak nej, dozdaj še prišlo dovoljeje da bi kaj vložili. Prošnja kmečke zvezze na to gledoč je še ne poslana na višje mesto, zdaj je pa izvoz itak znova prepovedan. — Knjige matice dühovniški vseh vereizpoved dobro spelavajo, delo za delarce se je prosilo, kak i podpora za evangelitanske pastire, štera v kratkom pride, zavarovanje (sekulacija) betežnikov se tudi osnavlja zdaj v Soboti, kam sta prišla dva uradnika, da to blagajno (kasno) za betežnike odpreta.

Druga točka.

G. nadzornik Jurko, naznani kak stoji šolstvo v Prekmurji. Šol je 93. 9 šol nema še niednoga vučitela, na 81. šolah je 122 učnih moči, 53 vučitelov pa še menjka. Višji šolski svet je skleno, da se pravice verskih šol ne odvzemejo, šolski stolci do vse pitani koga volijo za vučitela, to imenovanje je samo začasno, naj hitrej pride deca do včenja. Vučitele plača država — drugo vse moro dati verske i politične občine. Slovenski jezik se mora na vsakoj šoli včiti, sme se tudi tri včre na tjeden nemški i vogrški, če to 15 staršov žele, a v čisto madžarskih i nemških krajih se pa vse bo včilo madžarski i nemški poleg slovenskega jezika. Vsakega maternoga jezika pravica je spoznana v slovenskih šolah se deca mora vse slovenski včiti ka se je dozdaj vse včila vogrški, samo ka je dovoljeno tudi madžarski i nemški se včiti. Glede na šolske njive bi želeti bilo, da

bi šolski stolci té vučitelom pustili, na bi z vekšim veseljom včili deco v šoli, zvuna njé pa odraševe v gospodarstvi.

Tretja točka.

Pitanje penez. Prošeno je bilo, kak naznanja g. civ. komisar, da bi se penezi esce ednok štemplali ali markirali, a dozdaj še ne prišlo odgovor.

Šteta točka.

Vlada zdaj ne dovoli izvoza, kak je prle ne, zato je osnovana, naznanja g. civ. komisar, novčevalnica, kak v Ljubljani, to je ljubljanska je raztegnola svoj delo krog tudi na Prekmurje i tudi spoküpila dosta svinj i živine pa plačala po 2 pa še po 4 K dragše, kak se plačuje prek v Sloveniji.

Odgovori.

Vogrin Štefan iz Bogojine protestira v imenih občine da bi njim župana orožniki devali. Ljudestvo naj se opita. Prošnja v ta namen vložena te ne bila rešena. Podpira protest g. Bašča, pleb. z Bogojine, g. Sever, župan z D. Lendave i jo odobrava celo sosvet. Civ. kom. odgovori, da prošnje se ne meo časa preglednoti.

Reženja M. župan iz Renkovec protestira i celo sosvet se zjedini s protestom, zakaj se je dala kumpčija živine pa še belic Benki, ki ma sto pligov svoje zemlje, ravnateliko še z arende je milijonar, gostilničar, kupinar nikdar ne bio, nam pa, ki smo od toga živel, ki smo meli leta dugo — moja hiša že 80 let — dovoljenje za to trživo, smo nej smeli tržiti. — Nekak zmes kriči: Jezerko njim vržejo pa včasi dobijo dovoljenje na trživo. **Dr. Verstovšek:** Posvedočite z čini, kaj trdite!

Obal Fr. z Rankovec graja to kumpčijo i naglašuje, ka ravno tisti ki neso jugoslovanskoga mišljenja, so jo dobili, dobri Jugoslavani so pa za postavljeni.

Sever B. z D. Lendave obsodi Benkovo trgovino, zahteva, naj se odpre en stalen trg v Sloveniji, kam de prekmurje izvažalo svoje pridelke, naj se domaćim kumpcom da dovoljenje tržiti, kak to vsi želejo, naj drugoč poslanec od finančne delegacije tudi pride na sejo, naj država prevzeme nežigosane peneze tudi, če dobi bogato Prekmurje, naj prevzeme tudi njegov dug, naj se elektrika iz Fala tudi sem pripela, naj se agrarna reforma vrši bolje vlijedno, naj se dovoli sajenje tobaka, kak je madjarska vlada dovolila, še pošlje obleka za sirote v Prekmurje, se krčmarom odpusti vinski davek od tistih 4 mesec, kda so njim boljševiki prepovedali vino točiti, naj se Prekmurje ne loči od Slovenije, nego ma samo nešterne posebne pravice, njemi nej trebe guvernera i naj se postavi v Lendavi gor edna kmetijska šola.

Comboši Peter z Šalamencem i drugi, zahtevajo naj se dovoli nečeterno puško držati doma proti tolvalom. — Nekak med gučom omeni i edno noč jih je 22 v našoj vesi hodilo. — Prošnjo podpira kapetan Sagadin — Sklene se, naj dobi civ. komisar za to dovoljenje, ka ne de trebelo za vsako puško pisati v Ljubljano i Belgrad.

Bašča Ivan, pleb. z Bogojine zahtev, naj šolski svet stopi v stiko z vikarijatom pri imenovanju verskih vučitelov, ka se pravice verskih šol ne okrajšajo. Gledač na njive šolske omeni, ka so té večinoma kantorske, to je vučitev je dobo za opravljanje božje službe, ar so cerkve i tak školniki prle bili kak šole i vučitelje. Zahteva, naj se šolsko drevesnice (faiskola) obdržijo i spopolnijo, ka de občina haske mela že njih, naj je strokovnjaki preglejajo i vodijo.

Vojsk, potovalni učitelj omeni ka kmetijstvo, sadjereja itd. se te bo pozdignolo, kda se ednok dovrži agrarna reforma.

Strekelj, uradnik za agrarno reformo pojasni, ka se agrarna reforma pomali i dobro mora zvršavati, da če se kaj prenagli i pokvari se vse pokrari i je več kvara kak haska. Zahteva, naj se hitro osnavljajo po občinah odbori za agrarno reformo. — **Gaber Sz.** župan z Male Polane, se zmes oglaši: grofovski službeni zadržavljajo delo g. Streljana.

Klekli Jožef, vp. pleb. odobrava izjavo g. Streljana, naj se pomali i pametao postopa z agrarnov roformov. Ljudestvo naime krivorazmi vnože reči i si je po boljševiskom razлага. Deliti si hoče vse, grofovsko, popovsko pa še kmečko zemljo. Ne odobrava odredbe, zakaj se je dao sekvestrov jedino slovenskimi veleposestniki v Prekmurji, g. Pitzi, komi celo Prekmurje ma zahvaliti ves svoj gospodarski razvoj i od koga boljšega gospodara ne mogoče najti. G. Strelj odgovori, da več ne sekvestrov, samo nadzorniki (pazitelje) so na veleposestvah takše pa majo tudi prek na kranjskom slovenski veleposestniki. Govornik nadale za proti postavno spozna, da bi se tistem njive odjemale, ki so je pognojili, posejali, posebno ar so je tudi še potrebni. Pripetilo se je naime, da so takim odozeli njive, ki so meli pogodbe, štere bi zdaj v jesen potekle i želi do drugi tisto, kaj so oni posejali. Ito se te godi gda se vngim bogatjem ne doteckne njiva z arende vzeta. Župan iz Strehovec odgovorja: siromakom se ob prvim mora dati. Govornik Prav je tak, a kaj vi kuptite je vaše i vam vsaka sodnija prisodi. Siromakom se mora predvsem pomagati a postava pravice se nesme prespati. Govornik nadalje zahteva, naj

sobočka gimnazija ostane kak je humanistična, to je, ka iz njé se lehko prestopi v višje šole za dühovnike, zdravnike, lekarnare (apotekare). Če bi postala, kak nešteri nameravajo, realna, bi se ne mogla naša deca navčiti za vrše imenovanje stanje. Vsi protestirajo proti realnoj gimnaziji. Govornik ne privoli v to, da bi nismo samo v Ljubljano i Maribor pošljali naše blago za blago, tam bi se dobro najeli mi bi pa daleostali bost pa nagi. Zahteva, naj se odprejo meje i blago za blago da, da če se ravno ne odprejo, ide vč še več, pride pa notri slab penez, šteri kvar našo valuto. Zahteva, naj se siromakom dovoli par kil nesti prek meje še za to si kupiti najpotrebnje reči. Prosi g. uradnike, naj milo postopajo z ljudestvom, ka se stara grobianstvo ne ponovijo on toti ne ve gotovih podatkov od nikoga, a vendar tožbe se čujejo pa list Jugoslavija je tudi omeni. Protestira, da bi se končnjegova hiša ali drugo imanje zaplenilo, zato ka neje Jugoslovan, poleg mednarodnoga prava vsaki v vsakoj državi sme meti imanje. Obsodi namen, ka bi prišlo v Prekmurje guverner, šteri bi samo ter, plačo ljudestvo povekšavalo, naj bodo delavni uradniki tudi naj bodo iz Prekmurcov vsi, ki so li sposobni. Luthar Adam, ev. pastir i drugi v guč segnejo: že jih tak preveč mamo, inda jih menje bilo. Govornik: zato jih več, ka zdaj nej notariušov, teh posle opravljam oti. Končno je govornik glas zdigno na hrome vojake i sirote vojaške zakaj ne dobijo podpore pa proso naj najbolje potrebnim občina da tečas, dokeč njej z interesom država ne povrné, ka se za par tjednov zgodil. Župan iz Strehovec i drugi so proti predlogi. Dr. Verstovšek naznani, naj vsaka občina hrani, — to njej je dužnost, — svoje sirote, hromi vojaki pa v kratkem dobijo vsi podporo.

Končno zahteva naj se ponarejene jez. za prave spoznajo, ljudestvo kvariti ne sme, stržilo je državnoj novčevalnici svojo marho pa nešteri krive peneze dobili v Soboti od jugoslovanske banke, nešteri vučitelj celo svojo plačo od teh, pa te penez nešča nazaj vzeti. Krivci naj se poiščejo, ki so banke ponarejene davali. **Sever:** majo vrednost, z tě naj se plača kvarnim. **Dr. Verstovšek:** tožiti trebe i sodnija prisodi, da banka mora božen penez nazaj vzeti. **Kapetan Sagadin:** preiskava se je pri večih vršila i se še vrši pa akti so že pri sodniji.

Luthar Adam, ev. pastir z Puconeč omeni sledče zrcke vsikdar se povekšavajoče nezadovoljnosti v Prekmurji: 1) ka so vnoži izgnani vč iz Prekmurja ki bi lehko tudi bili, posebno vučitelje, starci izgnani, novih pa za-

čosta nej; 2) penez nega, ljudestvo niti teliko nema, da bi si najpotrebe neje reči moglo kupiti, zadruga ma 60 milijon dohodkov v kratkom časi, ljudstvo pa odati nikaj ne more pa 3) se ravno kaj odá, to je fat, kupiti pa mora vse drago; 4) sole so razlike, razbilo jih je vojaštvo, to pa popravljati neče. — Sklene se, naj kvar po solah država da popraviti. — Dr. Verstovšek: Jugoslovani nikoga nesmo osmrtili, kak so to Madjari i drugi proti nam včinili i nišče nam ne more voči vrči, ka smo nej milo postopali proti vsakomu, z vučitelmi mamo potrpljenje i smo je pozvali, naj se glasijo na službo, če neso se šteli, mi nesmo krivi. I vi sami domaći ste vitezite odslovili, šterih ne ste šteli meti. (V zimi je bila lista seja i so kotriga sasveta ali ne dobilo pravočasno poziva, ali ne mogle priti na sejo, nasteri so vučitelje domaći ne bili sprjeti. To se je prenagliilo i bi mogla biti revizija. Op. Ur.)

Sklep.

Dr. Verstovšek sklene zborovanje Zahvali se kotrigam za potrpljivost i sodelovanje v blaženost države i posebno Prekmurja. Zatem pohvali naše solare štere je obiskao v Soboti na meščanskoj soli i na gimnaziji, prosi uradnike, naj bodo potrpljivi z ljudestvom, ljudestvo pa naj ne zameri vse, da je uradnik tudi človek i če 100, 150 ljudi na den terja od njega delo, ne čuda, če se včasih kaj razčemeti. Obeča, ka naše prošnje i zahteve predloži višokoj vladi i vse mogoče včini, da se posluhnejo. Prosi, naj potrprim, vse dobro bo, celi svet je zburkan, zato ka ljudestva veliki del neče delati.

Civ. komisar se zahvali vladnomi zastopniki za trud, celi sasvet pa navdušeno da vdanostno izjavo do visoke vlade i z glasnimi "živio" kljici z naj popolnejšim včpanjom razide, ka se raznire dobro bodo vredile v Prekmurji.

Dolnja Lendava.

Na ljubi slovensko-madjarski poziv župana g. Sever Božidara se je v D. Lendavi 1085 K podpore nabralo na "Novine". Gda bi se za to požrtvovalnost iz dna srca zahvalo tak gorečemi začetniki pobiranja kak vrlim darovnikom, si štem v dužnost, dvoje omeniti. 1) Dobrovoljne dare vaše sem obrno za naše siromaške i pomoci kako potrebne prekmurske dijake, naj morejo svoje včenje dokončati; 2) Novine bodo v tistem pomiriljivom dñhi kak dozdaj iskale sporazum dosegci med vsemi narodnostmi i verskimi ločinami v Prekmurji na najstarejšim i vsikdar varnom temelji, na podlagi krščanske ljubezni, šteri vse ljude obsegia i objemlje brez razlike

vere i národe, brez pogleda na prijatelstvo ali sovraštvo. V tej ljubezni vsi naši.

Sever Božidar, polgármester uranak szlovén-magyarnyelvű kedves felhívására 1085 K sajtósegély gyült össze a Novine című lapra D. Lendava-Alsólendva városában. Amidón ezen áldozatkészséget szíven mélyéből moudanék köszönetet ugy a gyüjtés buzgó kezdeményezőjének mint a jóakaró adakozóknak, kötelességemnek ismerem, hogy két dologra rámutassak. 1) Kedves adományait szegény és segélyre igen rászoruló muráninneni tanulóink feisegélyezésére fordítottam, hogy tanulmányaikat befejezhessék; 2) A Novine cenzúrát is abban az engesztelekény szellemben, mint eddig fog keresni meg e gye z est létrehozni Muráninnen a nemzetiségek és telekezetek között és pedig a legrégebb és minden biztos alapon, azon keresztény szeretett alapján, mely minden emberre kiterjeszkedik és minden embert átölel, nem tekintve hitet és nemzetiséget, nem nézve barátot és elleniséget. E szeretetben mindenki a mienk. Crenovci, 1920. marc. 19.

Klekl Jožef
vp. pleb. uradnik nyug. pléb. Novine
Noviš, szerkesztő

Zveza prekmurskih dijakov.

Na podporo naših siromaških dijakov so darivali: Ivan Šašelj, župnik, Adlešiče 18 K, Levašič Verona z D. Lendave 20 K, Šimec Juri, Sr. Bistrica 50 K, iz D. Lendave v koronah: Sever Božidar, župan 100, Gril Dragotin, nadporočnik 20, Novak Franc, posestnik 8, Eppinger Samuel, tovarner 28, Ivanič Juri, posestnik 8, Dolgos Mihael, trgovec 8, Paller Eugen, posestnik 8, Erményi Ivan, medičar 8, Mayer Edmund, vörar (urar) 8, Schwarz Mavro tovarnar 10, Szántó Riza, zasebnica 8, Neubauer Ana, zasebnica, 8, Horvat Karol, živinozdravnik 8, Sándor Béla, bančni uradnik 8, Schwarz Arnold paromlinar 28, Arnstein Beno, trgovec 12, Halász Franc, gostilničar 16, Bader Herman, trgovec 8, Fleischman Henrik, posestnik 8, Büchler Adolf, posestnik 20, Engel Ludovik, knjigovodja 8, Révész Ludovik, krojač (szabó) 7, Freyer Leopold, trgovec 8, Levasič Viktor, gostilničar

12, Flisar Štefan, natakar 8, Beck Oskar, brivec 9, Tivadar Franc, trgovec 8, Elefant David, klepar 10, Fuss Nandor, lekarnar, 8, Weisz Leopold, trgovec 8, Kokot Ivan, trgovec 8, Bienenfeld Adolf, tovarniški delavec 3, Markovič Henrik trgovec 3, Pollak Jožef, trgovec 38, Fuchs Koloman brivec 10, Stern Henrik posestnik 5, Pollak Emil ravnetelj posojilnice 28, dr. Józsa Fábián, zdravnik 10 kron. (Nadalijávanje.)

Dom i svet.

Jugoslavija. Narodno predstavništvo je od 17— do 24. marca nej melo sej. Dela se za koncertijski kabinet, to je, ka bi tudi druge stranke prišle na vladu. Posebni odsek razpravlja volilni red, to je kak mo poslanec volili. — Da je predosta uradnikov, plač pa ne za nje, se njihovo število bo zmenjalo. — Pokojnine (penzije) bodo znašale od 1. aprila naprej 200 dinarov mesečno. Ustanovila se je 21. marca po celoj Jugoslaviji "Jugoslovanska Matica". V Prekmurji je v D. Lendavi i Soboti ustanovljena. Namen društva je podpirati tiste Slovence, pač Jugoslovane, ki prek mej Jugoslavije živejo, naj se gospodarski kulturno (včenje) pozdignejo. Redne kotrije plačajo na mesec eden dinar. — Regent se je zdrav povrno z Kruševca v Belgrad. Amerikanski poslanik v Belgradu je postal Henry Bronow, naš v Rimu pri sv. stolici pa dr. Lujo Bakotič.

Nemčija. Revolucija je pobita. Baron Lüttwitz je zvrso samomor (sterelo se). Stara vlada je znova v Berlini. Namen revolucije je bio vpostaviti casarstvo. Boljševiki so neobtrudno lovili v kolnih vodah revolucije i so se štele vlade polastiti a ne se njim tudi posrečilo. Na stotina je mrtvih i ranjenih.

Poljska. Železničarska stavka (strajk) se je začela po celoj Poljskoj.

Albanija. Albanci so se v večih mestih uprli Italijanom, kak pri Foni i v Luriji.

Madjarsko. Vlada je dala pred parlament postaviti pravdo, poleg stere bo Vogrsko znova kraljestvo. Vlada se bo odsemah tudi imenuvala kraljevska vlada. Izšlo je poziv na naročitev vojaškega lista »Move« (Geni se.) šteroga namen je v narodnem duhi obdržati vojaštvo tak doma kak v zasedenom ozemlj. Župani Prekmurja so tudi dobili po pošti té poziv.

Glasi.

Visoki obisk. Obiskao je naše lepo Prekmurje, i poverjenik za uk i hodočastje, g. dr. Verstovšek Karol. Mudi se je v Soboti, Beltincih, Črensovcih. Obiskao je tudi v spremstvi dr. Slaviča, prof. bogoslovja z Maribora, civ. komisara, dr. Berbuča, Bračka, ravnatelja sobočke gimnazije i urednika Novin, Šolske sestre v Žižkih.

Na znanje delavcom. Podpisani parlerje naznamo delavcom, naj ne hodijo na Madjarsko na delo tam ne dobijo zrnja. Naj se pogodi z nami na delo v Jugoslaviji, kje dobijo zrnje i jugoslovanske peneze. Potrebujemo jezersto delavcov. Rajner Anton z Soboti, Šiftar Ferenc z Gornje Polane, Žibrik Štefan, z Bradavcem.

Ki majo čiste peneze, naj se popaščijo z njimi prek meje. Na Madjarskom je te dni bodo štemplani i 50% odračunali. To je od 100 koron se 50 koron odračuna. Tih 50% ostane na vojno posojilo. Naša oblast gotovo ne bo prehoda branila, ki ga v te namen bo proso. Ne verno pa, če madjarska ne bo protistala. Bodobro pozvediti prle. Čisti penezi se lehko v kasu denejo tam prek ali se dajo na akcije nove krščanske banke, štera se zdaj ustanavlja v Budapešti a vse vsaki na lastno odgovornost naj dela kak še.

Postne predge za vojaku v Soboti je meo o. Tomc jezuit iz Ljubljane. Pri toj priliki je bio gost sobočkega esp.-pleb. i vikara g. Slepec Ivana.

Dar sv. Očé. Sv. Oča so poslali v Beč na nuncijsaturo teliko olja za dar, ka bo zadosta za vse cerkve nekdašnje Austro-Vogrsko. Te olij je za krst, betežnike i firmo.

Izmenjava blaga z Madjarskov. Naša i madjarska vlada sta se dogovorile da si bodeta blago izmenjavale. Vüpamo se ka, g. civ. komisar za Prekmurje tudi sprosi to, kaj vsi Prekmurci tak dugo ža zahtevamo.

Iz srca se zahvalim. Vsem dragim svojim častilcom, ki so me na god s svojimi srčnimi pozdravi obsipali. *Urednik.*

Grad. Lani so naš vreli g. pleb. ustanovili v našoj cerkvi lepi pevski zbor, a sovražniki Materecerkve so ga razbili. Zdaj je znova vpostavljen i vsem farnikom na radost se milo razlegajo po njem naše lepe slovenske pesni v cerkvi. Toga zpora več nikša sila ne razzene. P.

Cena penez. En dolar košta zdaj 180 K. 100 nemško-austrijskih krov se vzeme za 68 naših jugoslovanskih.

Za siromake v D. Lendavo, v goré so plačali Novine g.: Sever Božidar, župan z D. Lendave zopet za dva siromaka, Rácz Ludovik, kavarnar pa za ednoga. Devét jih je zdaj že dalo siromakov v roke lepi prekmurski list. Desetoga čakamo.

Vkradnoli so v Črensovcih na faroti korčič pšenice. Tolvajija se je odkrila.

Petanci. Vozila sem se na Goričko. Prosimo vozni listek v Soboti. Da mi ga uradnik plačam z dipari Kronskimi. Penezi mi idejo nazaj, i čeravno ma več meniših dinarskih bankovcov uradnik i čeravno je prosim, ne dá mi je, nego slabo žigosane krone. Gda protestiram, mi odgovori: Kaj mam to dam i mogla sem vzeti, da je vožnja bila silna. V Šalovcih sam štela za te dobljene krone vozni listek kupiti, a načelnik postaje mi odgovori: odpustite, ne smem jih sprijeti. — Ide tak tudi?

Čentiba. Zadnja nedelja 22. t. m. je bio pri nas shod Slovencov iz Čentibe, Doline, Pince pa Treh inlinov. Prišlo je nad 300 ludi. Govorili so g. nam civ. kom. dr. Kočar in lendavski župan g. Božidar Sever od gospodarskih in drugih ljudskih zadevah.

Pošta.

Varga Fr. Küpšinci. Odpostao sem Vam Marijiniva List. Ste jihva dobili?

Ivanč Janoš. Nuskova. Vaš Marijin List je pri vašem g. kaplani. Jelenska, jürjenska fara pri njih najde svoje M. Liste.

Civilni komisar za Prekmurje v Murskoj
Soboti dneva 14. III. 1920.
Štev. 2413/20.

Razglas.

Zazavajod se na svoj razglas od 25. januara 1920 št. 779. gledeč načrpite ino izvoza živine z Prekmurja dan na znanje, da je prevzela Gornjaradgonska gospodarska zadruga oziroma njene podružnice v Soboti, v dolnjoj Lendavi, na Cankovi i v Beltincih nakupušanje belic, kür (perotnine) i drugih delčnih pridelkov po celom Prekmurju.

Imenovana zadruga bo nastavila posebne kupce domačine iz Prekmurja, šteri so tudi že prle tržili s temi pridelki i šteri bodo hedili odvesi do ves v Prekmurji. Vsaki kupec se bode izkazal z posebnov pravilov s fotografijov izdanov od tega urada. Druge persone nemačjo pravice nakupušati teh pridelkov v imeni imenovane gospodarske zadruge.

Plaćuvalo se bodo koliko mogoče visiko i dnevne cene, štere se pa ne mora naprej določiti, ar se iste zmorem preminjavajo.

Povdarja se izrečno, da nišče nejduben odati svojega blaga imenovanjo zadrugi, če se njemu ne zdijo cene primerne. Vsakomu na prostoto dano, da oda svoje blago v obmeji obstoječih predpisov tudi drugim kupcem.

M. Soboti, dneva 14. marec. 1920.

Civilni komisar za Prekmurje:
Berbuč s. r.

Najnovejše.

Na udanostni pozdrav šteroga je poslal prekmurski sovet na Njega Visočanstvo prestolonaslednika — regenta Aleksandra je prišel naslednji odgovor:

Beograd, dne 20. marec. 1920.

Berbuč civ. komisar
v Murski Soboti.

Iz vsega srca se zahvaljujem za pozdrav šteroga so mi poslali zastopniki Prekmurja

Aleksander.